

Santa Eulàlia

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Barri de Santa Eulàlia
Emplaçament 80 m al nord del carrer de Tarragona
Alçada: 410

Coordenades:

Latitud: 41.33808
Longitud: 1.9155
UTM Est (X): 409259
UTM Nord (Y): 4576856

Classificació

Número de fitxa 08020 - 42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc Contemporani
Segle XVI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Alguns elements de fusteria de l'interior de l'església es troben en procés de degradació, com ara el confessional, la balaustrada del cor o l'embigat del sostre de la sagristia.

Protecció

Observacions protecció: Text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007)
Número inventari Si, IPA, nº 18122

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Ref. cadastral: 9270501DF0797S
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova

Descripció

Ermita de nau única, de planta rectangular, amb teulada de teula àrab a doble vessant. A l'exterior destaca la façana principal, amb la porta allindada, de pedra, amb els muntants de carreus. Per sobre de la porta hi ha una finestra circular a mode de rosassa. Corona la façana, per sobre el cim de la cornisa, el campanar, d'espadanya d'un sol ull, de maó vist, rematat per una creu de ferro. A l'ull de l'espadanya d'aquest campanar hi ha una sola campana.

La façana nord de l'edifici presenta tres contraforts, mentre que a la façana oposada, al sector de l'absis, s'hi adossa un annex de planta quadrada, amb teulada a un sol vessant. La superfície de les quatre façanes presenta un arrebossat de color blanc. L'interior de l'edifici és molt senzill. Destaca l'embigat de fusta del sostre a doble vessant, així com el revestiment de les parets, decorat amb línies que imiten falsos carreus de roca. El sector del presbiteri es troba lleugerament elevat respecte al paviment de la nau, de manera que s'hi pot accedir pujant dos esglaons. Al fons de la zona de l'absis hi ha ubicat un retaule dedicat a Santa Eulàlia, titular de l'advocació del temple (veure fitxa 386). A la paret de l'epístola es troba la porta d'accés a la sagristia. Sobre el tram de l'entrada i adossat al mur de la façana principal es troba el cor, amb balustrada de fusta, sense cap element destacable.

Història

Aquesta ermita té el seu origen amb els eremites que hi havia al Puig de Santa Eulàlia, els segles XV-XVI. La primera referència documental de l'indret és de l'any 1522, en referència a una visita pastoral a Sant Christophori. El 13 de gener de 1618, el bisbat va donar llicència per reedificar la capella de Santa Eulàlia. Una de les més importants reformes a l'edifici fou la feta l'any 1832, adoptant l'ermita l'aspecte amb què ha arribat als nostres dies.

Bibliografia

Pàgina web de l'ajuntament de Begues: <http://www.begues.cat/historia.asp>

PARELLADA, Xavier (2009): "Història dels Masos de Begues". Inèdit.

AAVV (1988): Fitxes de l'Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Biblioteca del Centre Documentació del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya. Inèdit

